

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vladimir Parpauț

(art. 324 alin. (2) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-196/2024)

(1-20024541-01-1ra-13022024)

Recurs depus după 01 septembrie 2023; Argumentul vădit neîntemeiat al apărării cu privire la provocarea în primirea banilor.

16 aprilie 2025

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Olga Bejenari

Curtea de apel – Iurie Iordan, Elena Cojocari și Marcel Jugănari

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Vladimir Parpauț,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Alexandru Negru,
Vladislav Gribincea, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Vladimir Parpauț s-a născut în 1958 în Ucraina. Acesta a fost învinuit în temeiul art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal de corupere pasivă, constând în pretinderea și primirea unei sume de bani ce nu i se cuvenea, în scopul de a influența îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, prin extorcare.

2. Vladimir Parpauț a fost apărat de avocații Adrian Tabîrță și Petru Balan.

3. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 11 august 2021 Vladimir Parpauț a fost achitat de învinuirea adusa în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

4. La 21 noiembrie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat sentința, a rejudecat cauza și a încetat procesul penal în privința lui Vladimir Parpauț, pe motiv că fapta constituie contravenție. Vladimir Parpauț a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 315 Cod Contravențional (în redacția din 17 octombrie 2019), iar procesul contravențional a fost încetat din cauza expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională. Judecătorul Elena Cojocari, a scris opinie separată prin care a considerat că urma a fi menținută sentința.

5. La 15 și 18 ianuarie 2024, avocatul Petru Balan și avocatul Adrian Tăbîrță au atacat cu recurs decizia instanței de apel. Ei au solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței prin care Vladimir Parpauț a fost achitat.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 14 octombrie 2019 și s-a finalizat la 13 februarie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada de 20 februarie 2020 – 11 august 2021.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Vladimir Parpauț a fost învinuit de corupere pasivă. El a fost acuzat că, în perioada 10-17 octombrie 2019, în calitate de șef al Secției Neurochirurgie Vasculară din cadrul Institutului de Neurologie și Neurochirurgie „Diomid Gherman”, a extorcat și primit 15.000 de lei de la Lilia Costăș, fiica pacientei

Zinaida Moraru. Banii au fost preinși pentru organizarea unei intervenții chirurgicale deja aprobate și acoperite de asigurare, pentru eliberarea actelor necesare externării și pentru a facilita o viitoare intervenție. La 17 octombrie 2019, în biroul său, după completarea Trimiterii-extras, Parpauț a primit suma pretinsă, care a fost ulterior descoperită în urma percheziției. Acțiunile sale au fost încadrate conform art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

b. Probatoriul

8. Urmărirea penală a fost inițiată în urma plângerii depuse la 14 octombrie 2019 de către Lilia Costăș la Direcția Generală Teritorială Sud a CNA. Ea a declarat că Vladimir Parpauț a solicitat bani în contextul tratamentului medical al mamei sale, Zinaida Moraru (f.d. 6, vol. 1).

9. La 17 octombrie 2019, Vladimir Parpauț a fost reținut în flagrant delict de către ofițerii CNA după ce a primit suma de 15.000 de lei de la Lilia Costăș. Banii, care fuseseră marcați anterior de autorități, au fost găsiți în sertarul biroului său. În toate etapele procesului, inculpatul a negat acuzațiile, susținând că nu a solicitat și nu a acceptat bani. Pe 17 octombrie 2019, fiind singur responsabil de două secții, acesta a corectat manual extrasul de externare al pacientei Zinaida Moraru. În birou au intrat rudele acesteia, cărora le-a înmânat documentul. După ce i-au mulțumit, au lăsat bani pe masă, iar el a cerut asistentei să-i întoarcă pentru ca rudele să își ia „mizeria” înapoi, însă CNA a intervenit înainte ca acest lucru să se întâmple. El a susținut că intervenția autorităților a fost o provocare generată de invidia față de funcția sa și că nu a solicitat vreo sumă. El a reiterat că pacienta beneficia de tratament gratuit și că operațiile au fost realizate conform obligațiilor sale (f.d. 101-103, 191-193, vol. 1, f.d. 49-50, vol.3).

10. Martora Lilia Costăș a declarat că, la 10 octombrie 2019, inculpatul i-a cerut 15.000 de lei, spunând că banii sunt pentru operație, anestezie și o „mulțumire”. Acesta i-a spus să-i dea suma personal și să nu discute cu nimeni despre plată. De asemenea, el i-a menționat că el se ocupă de externare și că mama sa va avea nevoie de o altă operație. Martora a înțeles că, dacă nu achită, ar putea avea probleme la externare și la viitoarea intervenție. Pe 15 și 17 octombrie 2019, echipați cu tehnică de înregistrare a CNA, ea și fratele său au discutat cu inculpatul despre sumă. Pe 17 octombrie, ei i-au dat cei 15.000 de lei, iar acesta i-a pus în sertar fără să-i numere. În instanță, martora a spus că, inițial, a perceput suma ca o „mulțumire” și nu ca o condiție impusă pentru externare. Ea a precizat că inculpatul nu i-a spus direct că, fără bani, mama sa nu va fi externată, dar i-a lăsat impresia că este important să plătească pentru ca totul să decurgă fără probleme. De asemenea, ea a declarat că fratele său, Serghei Moraru, a fost cel care a decis să sesizeze CNA. (f.d. 7-9, 245-246, vol. 1; f.d. 40-43, vol. 3).

11. Martorul Serghei Moraru a fost audiat în faza urmăririi penale, iar în instanță s-au dat citire declarațiilor sale, deoarece nu s-a prezentat la ședință,

fiind plecat peste hotarele țării. Acesta a declarat că, pe 05 octombrie 2019, a fost informat că mama sa, Zinaida Moraru, a suferit un traumatism cranian. După internarea acesteia la Spitalul Raional Cantemir, pe 07 octombrie 2019, ea a fost transferată la Institutul de Neurologie și Neurochirurgie din Chișinău, unde a fost operată. Pe 08 octombrie 2019, medicul Vladimir Parpauț i-a informat că prima intervenție nu a reușit și că este necesară o a doua operație, menționând că trebuie achiziționat un burete medical costisitor, pe care el îl poate furniza. Pe 10 octombrie 2019, Parpauț i-a cerut surorii martorului, Lilia Costaș, suma de 15.000 de lei, condiționând intervenția și solicitând să nu menționeze acest fapt altor persoane. Pe 15 octombrie 2019, martorul și sora sa, echipați cu tehnică CNA, au discutat cu Parpauț, care a reconfirmat solicitarea și a precizat că externarea va avea loc pe 17 octombrie 2019, după achitarea banilor. Pe 17 octombrie 2019, după vizita la mama lor, cei doi au fost invitați în biroul lui Parpauț, unde Lilia Costaș i-a transmis suma de 15.000 de lei, pe care medicul a luat-o și a pus-o într-un sertar. Transmiterea sumei a fost documentată de CNA și confirmă că Vladimir Parpauț a pretins și primit ilegal 15.000 de lei pentru efectuarea celei de-a doua intervenții și externarea pacientei (f.d. 11-12, 135-136, 146, 249-250, vol. 1).

12. Martorii Artiom Pădureț și Capsamun Dmitri au declarat că ei au efectuat cele două intervenții chirurgicale asupra pacientei Moraru Zinaida, iar inculpatul Parpauț Vladimir nu a participat la operații. Ambii au confirmat că tratamentul a fost acoperit de polița de asigurare și că nu au discutat despre bani sau alte remunerații cu rudele pacientei. Capsamun a precizat că decizia de a opera a fost luată în cadrul unui consiliu medical, unde Parpauț a fost prezent ca șef de secție, dar nu a avut un rol activ. În ceea ce privește externarea, ei au confirmat că aceasta este decisă de medicul curant și că șeful secției, în acest caz Parpauț, avea dreptul să semneze fișa de externare (f.d. 164-167, vol. 1; f.d. 35-36, 45, vol. 3).

13. Conform procesului-verbal din 25 octombrie 2019, convorbirile înregistrate pe 15 octombrie 2019 între Lilia Costaș, Serghei Moraru și Vladimir Parpauț au vizat atât tratamentul pacientei, cât și remiterea unei sume de bani. Serghei Moraru a spus: „Nio spus că sora, adică trebuie să achităm 15.000 de lei aceștia.” Vladimir Parpauț a întrebat: „Cine v-a spus?”, iar Serghei Moraru a răspuns: „Sora.” În continuare, Lilia Costaș a spus: „Să avem banii”, iar Serghei Moraru a adăugat: „Să gătim banii și.” Vladimir Parpauț a răspuns: „Păi cred că chestia asta, cred că mâine, poimâine.” Ulterior, Serghei Moraru a întrebat: „Și numai atât trebuie să achităm sau?” La care Vladimir Parpauț a răspuns: „Te joci în telefon ori mă înscrii, ori...?” Serghei Moraru a replicat: „Aiii, uitați-vă, mă joc.” În momentul în care banii au fost aduși, Lilia Costaș a întrebat: „Dacă vreți să le numărați”, iar Vladimir Parpauț a răspuns: „Bine, nu da ce să le număr.” După remiterea banilor, Lilia Costaș a afirmat: „Le-am adus la sovesti”, iar Vladimir Parpauț a adăugat: „Cred că nu mă vei amăgi.” (f.d. 41-48, vol. 1).

14. În dezbaterile judiciare, procurorul Mirandolina Sușițaia a solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului, argumentând că fapta sa nu

întrunește elementele infracțiunii incriminate, ci constituie o contravenție conform art. 315 Codul contravențional. Astfel, s-a cerut recunoașterea vinovăției inculpatului pentru comiterea contravenției prevăzute de acest articol, cu liberarea de răspundere datorită expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspunderea contravențională.

c. Sentința

15. Prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 11 august 2021, Vladimir Parpauț a fost achitat de acuzațiile prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, întrucât fapta sa nu întrunea elementele infracțiunii.

16. Prima instanță a analizat probele administrate în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească și a constatat că nu existau suficiente dovezi pentru a susține acuzațiile de corupție împotriva inculpatului Vladimir Parpauț. Inculpatul a negat acuzațiile, susținând că nu a solicitat bani rudelor pacientei Zinaida Moraru, ci doar a observat banii lăsați de aceștia și a cerut să fie returnați. Instanța a reținut că acesta și-a oferit cartea de vizită rudelor, a semnat documentele necesare externării și nu a exercitat presiuni pentru plata vreunei sume. Martora Lilia Costăș a declarat că inculpatul nu a cerut bani pentru intervențiile chirurgicale și externare, precizând că suma de 15.000 lei a fost oferită ca mulțumire. Totuși, declarațiile sale au fost contradictorii cu privire la momentul presupusei solicitări. Inițial, Costăș a susținut că inculpatul a cerut banii pe 11 octombrie 2019, însă ulterior a indicat data de 16 octombrie 2019. În plus, ea a afirmat că între 11 și 16 octombrie 2019 nu a avut nicio discuție cu Parpauț, iar în acest interval Serghei Moraru a sesizat CNA, ceea ce sugerează implicarea autorităților înainte de predarea efectivă a sumei. Pe 17 octombrie 2019, Lilia și Serghei Moraru s-au întâlnit din nou cu Parpauț și au discutat despre suma de 15.000 lei. Deși inculpatul a negat că ar fi cerut banii, Lilia a recunoscut că ea a fost cea care a inițiat discuția, iar martorii au insistat pentru predarea sumei. În final, Lilia a plasat banii pe masa lui Parpauț, care i-a pus în sertar, afirmând că are încredere în ea.

17. Instanța a analizat și înregistrările audio prezentate ca probă, constatând că acestea nu conțin o solicitare clară a sumei de bani din partea inculpatului. Din conținutul materialului video nu rezultă că Parpauț ar fi condiționat actul medical sau externarea pacientei în schimbul unei plăți. Mai mult, comportamentul său nu indică o atitudine activă de pretindere a banilor, iar discuțiile surprinse nu confirmă acuzațiile de corupție. Totodată, inculpatul nu a verificat sau numărat banii, aspect ce contrazice ipoteza unei acceptări conștiente a mitei.

18. Instanța a apreciat că există indicii privind o posibilă provocare a infracțiunii din partea martorilor Serghei Moraru și Lilia Costăș, sub supravegherea organelor de urmărire penală. S-a constatat că discuțiile despre bani au fost inițiate de către martori, aceștia insistând asupra subiectului și determinând inculpatul să accepte predarea sumei de 15.000 de lei. Întreaga operațiune s-a desfășurat sub coordonarea CNA, iar martorii au urmat

instrucțiuni precise cu privire la modul în care să interacționeze cu inculpatul. Instanța a reținut că, deși inculpatul nu a refuzat explicit banii, el nu a condiționat acordarea tratamentului medical sau externarea pacientei. Mai mult, banii nu au fost solicitați de acesta, iar momentul acceptării acestora ridică suspiciuni privind existența unei înscenări. În acest sens, instanța a criticat poziția acuzării, care s-a bazat doar pe existența predării banilor, fără a lua în considerare contextul general și rolul activ al martorilor în generarea situației coruptibile.

19. Instanța a constatat că Lilia Costăș a confirmat că fratele său, Serghei, a decis să depună denunțul, urmare a îndrumărilor primite de la autorități. În ziua externării, asistenta medicală a contactat-o pe Lilia pentru semnarea unor acte, însă CNA le-a interzis să revină la spital, ceea ce ridică semne de întrebare cu privire la momentul și scopul pretinderii sumei. Instanța a tratat cu prudență declarațiile martorilor, constatând că acuzarea nu a precizat exact momentul și circumstanțele pretinderii sumei. De asemenea, martorul Artiom Pădureț a declarat că Parpauț nu a intervenit în activitatea medicilor și nu a solicitat bani rudelor pacientei. Martorul Dmitri Capsamun a confirmat că externarea pacientei s-a efectuat conform procedurii și că inculpatul nu a cerut nicio sumă. Instanța a reținut inconsecvențe în declarațiile martorilor, precum și faptul că acțiunile lui Serghei Moraru și Lilia Costăș au fost influențate de autorități, sugerând o posibilă provocare. De asemenea, inculpatul nu a solicitat bani în mod direct, iar acceptarea acestora s-a produs doar după finalizarea actelor necesare externării.

d. Apelul depus și decizia instanței de apel

20. Pe 25 august 2021, procurorul Mirandolina Sușițaia a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudicarea cauzei și condamnarea lui Vladimir Parpauț conform art. 315 Cod Contravențional, cu aplicarea unei amenzi de 300 unități convenționale și interdicția de a ocupa funcții medicale timp de șase luni. Ea a mai cerut liberarea de răspundere contravențională din cauza expirării termenului de prescripției și confiscarea sumei de 15.000 de lei. Procurorul a susținut că instanța a evaluat greșit cazul, tratându-l ca o „provocare” și ignorând elementele corupției pasive și faptul că inculpatul a recunoscut primirea banilor. Acesta a acceptat suma vizibil, fără ambalaj, ceea ce indică conștientizarea ilegalității faptei. De asemenea, instanța a anulat probele obținute prin provocare, fără a analiza corect schimbarea atitudinii inculpatului de la acceptarea banilor la intenția de returnare. S-au exprimat dubii privind o posibilă înscenare, subliniindu-se că denunțatorii nu aveau motive să-i prejudicieze imaginea. Procurorul a criticat interpretarea greșită a legii, încadrarea incorectă a faptei și lipsa unei motivări clare pentru achitare. Instanța nu a evaluat corect comportamentul inculpatului și nu a justificat neexecutarea măsurilor legale. În plus, respingerea probelor esențiale, inclusiv stenogramele convorbirilor, fără explicații clare, a influențat concluzia finală

21. La 21 noiembrie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat sentința, a rejudecat cauza și a încetat procesul penal.

Vladimir Parpauț a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 315 Cod Contravențional (în redacția din 17 octombrie 2019), iar procesul contravențional a fost încetat din cauza expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

22. Instanța de apel a fost de acord cu poziția procurorului și a constatat că nu s-a demonstrat faptul că Vladimir Parpauț ar fi extorcat suma de 15.000 de lei de la Lilia Costăș. Totodată, acesta nu a efectuat servicii medicale, nu a influențat tratamentul și nu a decis asupra intervențiilor chirurgicale ale pacientei Zinaida Moraru. Semnarea fișei de externare a fost considerată o formalitate fără efecte juridice. În schimb, probele au demonstrat că, între 10 și 17 octombrie 2019, Parpauț a primit suma respectivă de la Lilia Costăș, asigurând-o că se va implica în organizarea celei de-a treia intervenții chirurgicale a mamei sale. Pe 17 octombrie 2019, după eliberarea documentelor medicale, Parpauț a primit personal banii, care au fost găsiți ulterior în sertarul biroului său în urma percheziției. Concluziile instanței s-au bazat pe interceptările și înregistrările audio-video din 15 și 17 octombrie 2019, care surprind discuțiile inculpatului cu martorii despre tratamentul pacientei și intervenția ulterioară. În conversație, Parpauț a acceptat banii, afirmând „bine, nu da ce să le număr” (a se vedea para.13). Aceste probe susțin acuzațiile împotriva lui Vladimir Parpauț.

23. Instanța de fond a considerat că transmiterea banilor a fost o provocare, întrucât Parpauț nu a solicitat suma și a primit-o doar după eliberarea extrasului medical. Instanța de apel a reținut că provocarea există doar dacă agenții statului au determinat activ comiterea infracțiunii, aspect care nu a fost demonstrat în acest caz. Martora Lilia Costăș a declarat că Parpauț i-a solicitat suma de 15.000 de lei, cerând ca plata să fie făcută în secret. Pe 14 octombrie 2019, Lilia Costăș a depus o plângere la CNA, susținând că inculpatul a pretins această sumă pentru intervenția chirurgicală și evitarea problemelor la externare. În aceeași zi, CNA a inițiat urmărirea penală pentru corupție pasivă și extorcare, iar investigațiile speciale au fost demarate ulterior. Instanța de apel a concluzionat că nu a existat o provocare, deoarece Lilia Costăș nu avea rolul de a descoperi o infracțiune și nu l-a influențat pe Parpauț să comită actul de corupție. Urmărirea penală a fost declanșată exclusiv pe baza plângerii depuse. Instanța de fond a calificat declarațiile martorilor ca „resentimentare”, fără a motiva această concluzie. Instanța de apel a constatat că martora Lilia Costăș a fost consecventă pe tot parcursul procesului, confirmând transmiterea sumei de 15.000 de lei către inculpat.

24. Pe baza acestor constatări, instanța de apel a recalificat fapta în conformitate cu art. 315 Cod Contravențional, care sancționează primirea de recompense nelegitime, fără legătură directă cu atribuțiile sale de serviciu. Decizia a fost pronunțată în formă motivată.

e. Recursurile

25. La 15 ianuarie 2024, avocatul Petru Balan, în numele lui Vladimir

Parpauț, a depus un recurs, invocând motivele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. La 18 ianuarie 2024 și avocatul Adrian Tăbârță, în numele lui Vladimir Parpauț, a depus recurs, invocând motivele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2), 4) și 6) Cod de procedură penală.

26. Recurenții au solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței de achitare. Ambele recursuri se bazează pe aceleași idei, și anume, că instanța de apel a emis o decizie bazată pe o evaluare nerezonabilă a probelor, reinterpretând aceleași dovezi care au dus la achitarea inculpatului în prima instanță, fără a adăuga probe noi, ceea ce încalcă dreptul inculpatului la un proces echitabil. Apărarea a susținut că întreaga procedură a fost influențată de o provocare organizată de autoritățile competente, inclusiv de Centrul Național Anticorupție și rudele pacientei, iar probele obținute astfel nu ar trebui să fie admise în instanță. În plus, ambele recursuri subliniază că nu există dovezi suficiente care să arate că acțiunile inculpatului constituie o infracțiune de corupție pasivă sau o contravenție, întrucât nu sunt întrunite elementele necesare pentru a califica fapta drept infracțiune sau contravenție. Apărarea subliniază că stenogramele discuțiilor dintre inculpat și rudele pacientei nu confirmă acuzațiile de corupție pasivă. În plus, se menționează contradicțiile în declarațiile martorilor, cum ar fi cele ale Liliei Coștaș și Serghei Moraru, care sunt inconsistent între ele, iar schimbările de versiune cu privire la evenimentele din acea perioadă nu sunt susținute de dovezi concludente.

27. La 13 februarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților de a depune referințe la recurs. La 05 februarie 2025, procurorul Sergiu Crijanovschi a depus referință. El a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece decizia contestată conține motive clare și legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

...

2) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

...

4) există o cauză care înlătură răspunderea penală sau un temei care exclude urmărirea penală ori determină încetarea procesului penal;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

29. În perioada relevantă, art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 324. Corupere pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

(2) Aceleași acțiuni săvârșite:

....

c) cu extorcare de bunuri sau servicii enumerate la alin.(1);

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.”

30. În perioada relevantă art. 315 Cod Contravențional prevedea următoarele:

„Articolul 315. Primirea de recompensă nelegitimă sau de folos material

Primirea (luarea) în exercițiul funcțiunii de recompensă nelegitimă sau de folos material, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii,

se sancționează cu amendă de la 60 la 300 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în serviciul public pe un termen de la 3 luni la un an.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Recursurile examinate au fost declarate în termenul de mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

32. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

33. Recursurile au o argumentare similară. Este contestată evaluarea probelor și soluția instanței de apel, invocând temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 2), 4) și 6) Cod de procedură penală. Totuși, recursurile nu sunt suficient detaliate în privința

temeiniciei fiecărui temei invocat, limitându-se la expunerea poziției apărării și la dezacordul cu soluția instanței de apel, fără a aduce dovezi noi sau argumente convingătoare. Această omisiune este suficientă pentru a declara recursurile drept vădit neîntemeiate. Totuși, în mod excepțional, în această cauză, Curtea Supremă va examina separat fiecare temei esențial menționat în recursuri ar fi putut ridica, cel puțin teoretic, discuții prin prisma unui temei de recurs.

34. Art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, se referă la schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție prin admiterea recursului. Aplicarea acestui temei de recurs ține de discreția Curții Supreme de a-și extinde, uniformiza sau schimba jurisprudența. Pentru ca acest argument să fie invocat în mod temeinic, recursul trebuie să confirme lipsa jurisprudenței Curții Supreme cu privire la problemele de drept invocate în recurs, existența unei jurisprudențe contradictorii a Curții Supreme cu privire la acestea, fie modificarea circumstanțelor sociale sau juridice care să justifice schimbarea practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție (încheierea CSJ nr. [1ra-1085/2024](#), § 32). Niciuna dintre aceste situații nu este invocată în recurs. Prin urmare, argumentul cu privire la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală este vădit neîntemeiat.

35. Art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală se referă la existența unei cauze care înlătură răspunderea penală, exclude urmărirea penală sau determină încetarea procesului penal. Recurenții invocă o presupusă provocare, argumentând că acest fapt ar invalida probele administrate și ar exclude răspunderea penală. Provocarea la comiterea infracțiunii este un temei de achitare, nu de încetare a procesului. Prin urmare, și în această parte recursul este vădit neîntemeiat. Acest argument va fi totuși examinat prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

36. Recurenții au susținut că decizia instanței de apel este bazată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, invocând provocarea la comiterea infracțiunii, interpretarea eronată a declarațiilor martorilor Lilia Costăș și Serghei Moraru, precum și lipsa unor dovezi clare din stenogramele discuțiilor care să demonstreze o cerere explicită sau condiționarea primirii banilor de către inculpat. De asemenea, avocații au contestat concluziile instanței de apel referitoare la recalificarea faptei și la lipsa legăturii între suma oferită și atribuțiile de serviciu ale inculpatului.

37. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), §§ 38-39. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu orice eroare în aprecierea probelor poate de duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de

procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42).

38. Completul reiterează că folosirea măsurilor speciale de investigație, cum ar fi agenții sub acoperire, nu încalcă automat dreptul la un proces echitabil. Totuși, având în vedere riscurile de provocare, folosirea acestor măsuri trebuie să respecte anumite limite (a se vedea hot. CtEDO ([Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51). Urmează a fi analizat comportamentul suspectului și al agentului sub acoperire, precum și garanțiile procedurale împotriva abuzului. Agentul sub acoperire trebuie să aibă un rol pasiv și să nu incite la comiterea infracțiunii care altfel nu ar fi fost comisă (idem, § 55). Printre garanțiile procedurale împotriva abuzului se numără existența informațiilor preliminare că persoana suspectă a fost implicată în activități criminale similare și este predispusă să comită infracțiunea (a se vedea hot. CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 38), existența unui mecanism clar de autorizare al măsurii (a se vedea hot. CtEDO ([Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51) și oferirea posibilității procesuale pentru apărare de a invoca efectiv provocarea în procedurile judiciare (a se vedea hot. CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 54).

39. Completul constată că instanța de apel a analizat în detaliu și a concluzionat că nu există indicii care să demonstreze că inculpatul a fost provocat să primească banii. Instanța de apel a conchis că acțiunile lui Vladimir Parpauț au fost voluntare, fără presiuni externe care să justifice o provocare (a se vedea para. 23). Această concluzie nu este irațională, având în vedere discuțiile la momentul transmiterii banilor (a se vedea para. 13). Niciodată nu a fost invocată rea-credința denunțatorului. Din înregistrarea momentului transmiterii banilor rezultă că Parpauț a fost de acord și nu a exprimat vreo reticență în primirea banilor, iar plasarea în sertar fără a-i număra confirmă în mod evident acceptarea banilor. Argumentul apărării că inculpatul a dorit să restituie banii nu rezultă din înregistrări, care sunt cele mai credibile probe cu privire la ce s-a întâmplat cu adevărat. Lipsa de credibilitate a acestei versiuni rezultă și din faptul că banii au fost puși în sertar chiar de către Vladimir Parpauț, iar la intrarea ofițerilor CNA în biroul acestuia banii se aflau tot în sertar.

40. Deși declarațiile martorilor prezintă unele contradicții, acestea nu pot pune în discuție corectitudinea deciziei instanței de apel. Anume deoarece nu a putut fi dovedită extorcarea și pretinderea banilor, fapta lui Vladimir Parpauț a fost calificată conform art. 315 Cod contravențional. Necesitatea încă a unei intervenții chirurgicale, care trebuie efectuată ulterior, și primirea de către un șef de secție dintr-un spital a unei sume considerabile de bani de la rudele pacientului, înaintea externării pacientului, în timp ce medicul avea o interdicție absolută de a primi bani de la pacienți, confirmă că banii au fost primiți „în exercițiul funcției”. Acest fapt este confirmat implicit și de adresare lui Lilia Costaș la CNA pentru a denunța fapta.

41. Prin urmare, decizia instanței de apel nu este arbitrară sau bazată în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

50. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile avocaților Petru Bălan și Adrian Tăbîrță, în numele lui Vladimir Parpauț, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Alexandru Negru

Vladislav Gribincea